

Pregària per la Unitat dels Cristians

Des del divendres dia 18 fins al divendres vinent dia 25 de gener, festa de la Conversió de sant Pau, apòstol, els fidels de les diferents confessions cristianes estem convidats a pregar per la unitat dels cristians que hem de fomentar pacientment per tal que es realitzi d'acord amb la voluntat de Déu. A diversos indrets de la diòcesi es fan actes de pregària conjunta entre catòlics i d'altres cristians de diverses confessions. La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians es clourà divendres dia 25, a les 7 de la tarda, a la Catedral amb la celebració de les Vespres Ecumèniques, presidides pel Sr. Bisbe de Terrassa, amb participació de ministres i fidels d'altres Esglésies no catòliques. (Fotografia d'arxiu).

GLOSSA

Qui som en el pessebre del món?

Han passat les festes de Nadal. Molts pessebres ja han estat desmuntats i guardats fins al proper desembre. Alguns encara són al seu lloc a les llars familiars, esperant la festa de la Candelera per anar a parar a les capses, embolicats en paper de diari, serradures, plàstic de bombolles... Una mare de família va escriure una reflexió sobre la constant vigència de les situacions del pessebre en el nostre món: «Hem deixat enrere Nadal i a moltes cases es va fer el pessebre. El portal amb l'estrella que il·luminava l'espai, el petit poble a la llunyania, l'àngel anunciant la Bona Nova als pastors, els Reis seguint l'estel per adorar el Messies... El pessebre és, avui, la rèplica del gran pessebre del nostre món. Maria i Josep són acompanyats per les persones que han perdut casa seva i truquen de porta en porta buscant acollida. Els pastors, ara, són molts i porten el sarró carregat amb la injustícia del treball perdut, alguns amb subsidi d'atur, d'altres sense, alguns mantenint l'esperança, d'altres desesperançats... i podríem continuar.

Tot l'any tenim molt a prop el pessebre del món.»

Aquesta mare té ben clar que el pessebre és quelcom més que el record del passat. Que cada dia ocupem un lloc en el pessebre del món. Potser el lloc de l'hostaler que ofereix el que pot a la jove parella; potser el del pastor que rep la notícia i hi dona una resposta generosa; potser el del soldat romà que s'ho mira tot amb escepticisme; potser el de l'home que pesca i porta la seva ofrena al petit infant desvalgut; o potser el de la dona que fila que ha perdut la feina... Per sortir de la crisi es necessita la complicitat de tots, l'esforç de tots, la generositat i el sacrifici de tots: dels qui governen els pobles, perquè ho facin amb honestedat i justícia, i dels qui poden acollir i compartir, perquè siguin generosos i amatents. Tots en el pessebre del món que, com el de Betlem, «és un reflex de la llum eterna, mirall immaculat de l'acció de Déu, imatge de la seva bondat» (Sv 7, 26).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de preveres

El diumenge dia 3 de febrer, a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebrarà l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i conferirà el sagrat orde del presbiterat a Mn. Santiago Cortés, Mn. Javier Fernández, Mn. Oriol Gil, i Mn. Francico Javier Ondó, diaques de la diòcesi de Terrassa.

ANEU MAR ENDINS

El camí dels cristians

Cada any, del 18 al 25 de gener, som cridats a viure la setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que enguany té com a lema una frase breu treta d'un profeta de l'Antic Testament anomenat Miquees, que fou contemporani d'un altre gran profeta anomenat Isaïes. La frase de Miquees, que és el lema d'enguany, diu: «Què espera el Senyor de nosaltres?» (Mi 6,6-8).

M'ha impressionat de manera molt favorable la lectura dels textos per a aquest any, confiats al Moviment d'Estudiants Cristians de l'Índia, amb motiu del centenari de la seva fundació, i al Consell Nacional de les Esglésies d'aquest gran país. Per a cadascun dels dies d'aquesta Setmana de Pregària s'ofereixen unes lectures bíbliques, un comentari a aquestes lectures, una breu pregària que en resumeix l'essencial i finalment dues o tres preguntes que conviden a posar en pràctica allò que s'ha escoltat als textos.

El profeta Miquees exhorta el poble d'Israel a peregrinar cap a «la muntanya del Senyor..., ell ens ensenyarà els seus camins i nosaltres seguirem les seves rutes» (Mi 4,2). I com d'altres profetes d'Israel critica els actes rituals que no fan referència explícita al desig d'una justícia més gran i d'una pau entre els homes i els pobles.

Quin és el camí que hem de recórrer avui tots els cristians, sigui quina sigui la nostra Església, confessió o denominació cristiana? Els cristians de l'Índia responen així en els textos que estic comentant: «El camí del deixeble de Crist és el camí de la justícia, la misericòrdia i la humilitat». La metàfora del «camí» ha estat escollida per a unir els vuit dies de Pregària per la Unitat i convertir-los en una acció viva. És una crida a l'acció. En aquest mateix sentit se situa el tema de la desena Assemblea del Consell Mundial de les Esglésies, que se celebrarà enguany a Busan (Corea) amb el lema: «Déu de la vida, conduïu-nos cap la justícia i la pau.»

Trobar Crist comporta trobar-lo també en els pobres, els marginats, els exclosos de la societat. No hi ha dubte que l'Esperit Sant està movent els cristians de tot el món a seguir aquesta ruta. Per això a l'Índia la Setmana de Pregària d'enguany s'està vivint com un compromís especial amb la sort que pateixen els membres d'una de les castes intocables, els Dalit, als quals —segons dades del document citat— pertanyen el 80% dels cristians de l'Índia.

«Nosaltres, els cristians, hem de retrobar els exclosos, com els Dalit, i en els seus sofriments reconèixer-hi el rostre del Crucificat. El camí que hem de seguir és clar: estar amb Crist significa ser solidari amb els marginats, les ferides dels quals Ell volgué compartir.»

Aquesta crida a ser amics dels amics de Jesús és una manera molt bona de treballar per la unitat dels cristians per la que preguem durant aquests dies. Tots els cristians del món estem cridats a ser amics dels qui lluiten contra les discriminacions i les injustícies. Aquest és el camí cristià cap a la unitat.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ESTEBAN LORENZO

Contes amb valors

L'editorial Edebé ha presentat l'aplicació *Contes amb valors* per a les plataformes mòbils d'Apple: iPad i iPhone —i aviat hi haurà la versió per a Android. Es tracta d'uns relats per a infants a partir de 2 anys, cadascun dels quals transmet un valor: la família, l'autoestima, la superació, l'amistat i l'amor. La descàrrega de l'App és gratuïta i inclou un conte de regal. L'Esteban Lorenzo és director d'Edebé digital.

Quines característiques tenen els contes?

Són històries interactives que tenen locució, música, animacions i jocs; per això són tan atractives per a nens i nenes d'aquestes edats. Les imatges són d'una gran qualitat artística i amb molta riquesa de detalls. Poden ser llegits i escoltats en català, castellà, anglès, francès, alemany, italià i portuguès.

Quin paper juguen els pares?

La gran novetat del projecte és, precisament, la Guia per a pares. Els pares han de saber que hi ha algú darrera del contingut i per això cada conte va acompanyat amb activitats i consells per facilitar la lectura compartida a pares i infants: són indicacions per abans, durant i després de la lectura. Els suggeriments pretenen enriquir el diàleg i la comunicació entre petits i grans.

Fareu aplicacions concretes per a la catequesi?

Sí, aquest any centrarem esforços en aquesta direcció. Estem treballant en noves aplicacions que permetin un apropament dels infants a la figura de Jesús i a la lectura dels Evangelis. Acabem d'editar una adaptació de La Bíblia per a petits, que ben aviat tindrem en versió digital.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Història: Sant Agustí i la criatura humana a semblança de Déu que és amor

Sant Agustí contempla sovint la famosa triada «ment, verb i amor», és a dir, la ment, el verb o concepte engendrat per la ment i l'amor concomitant.

Però es té molt poc en compte una altra triada amb la qual Agustí contempla Déu des del punt de vista de l'Amor.

Segons aquesta nova triada, Déu és la comunió de l'Amant, de l'Estimat i de l'Amor. Si Déu és Amor, no pot deixar de ser comunió d'Amor: unitat de tres que són l'Amans, el que estima, el Pare; l'Amatum, l'Estimat, el Fill; i l'Amor, que uneix el qui estima amb l'estimat, perquè els projecta «un vers l'altre», més enllà d'ells mateixos. Agustí té un concepte molt vital de Déu: Déu és acció i relació; l'Amor és el motor i el resultat d'aquesta acció. Com diu el *Catecisme de l'Església Catòlica*, la unitat de Déu és trinitària per tal que Déu pugui ser Amor, en el qual l'un estima l'altre.

Sovint es diu que Agustí i Tomàs donen la primacia al conèixer i després ja ve l'estimar. Penso que les coses són més complexes en aquests dos autors del que sembla a primera vista. En concret, penso que el contemplatiu no l'hem d'imaginar fent un procés successiu, que comença amb el coneixement, després del qual ve l'estimació, sinó com un procés simultani —tendent, almenys, a la simultaneïtat— fruit d'una intel·ligència que estima o d'un amor intel·ligent.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats, cal, en primer lloc, explicitar l'objectiu.

Fa un anys semblava que l'espiritualitat acabaria sent una raresa. Però el reencantament del món està donant lloc a un model antropològic que supera els pressupòsits materialistes i creu en un ésser humà obert al Misteri.

El nou context cultural facilita la carta de ciutadania al cristianisme i li obre espais de diàleg amb el món postmodern. Ara bé, aquest diàleg no és fàcil. El segle XXI és més religiós, però no pas més cristià. Cal un diàleg sincer i respectuós, però també valent, sense eludir els temes conflictius, ja que els fonaments de les espiritualitats emergents no sempre coincideixen amb els principis de la fe cristiana.

El missatge de l'Evangelí continua sent vigent en un món dominat per la tecnologia; el repte és trobar la manera de comunicar-lo. També ha existit una voluntat de diàleg envers les altres maneres d'entendre el món i la transcendència. El cas més emblemàtic és la declaració *Nostra Aetate* (1965), del Concili Vaticà II, dedicada a les relacions de l'Església amb les religions no cristianes.

Josep Otón

(El reencantament postmodern. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El primer do

Quan algú truca a la porta de l'Església perquè vol ser cristià o, per dir-ho més exactament, perquè confia que *se'l faci cristià* i per poder dir després, amb el front ben alt: «Sóc cristià per la gràcia de Déu», aleshores, després que aquesta persona s'ha identificat dient el seu nom, s'estableix un diàleg molt significatiu entre el qui desitja ser batejat i el ministre de l'Església que el surt a trobar. La primera pregunta que se li fa és aquesta: «Què demanes a l'Església de Déu?» I la resposta del qui es presenta és aquesta, tan senzilla i tan important al mateix temps: «La fe.»

Doncs sí, el do que espera rebre el qui vol ser batejat és el do de la fe. Certament que el qui demana aquest do ja tenia, en el més íntim del seu cor, la llavor de la fe, que li havia estat plantada gràcies a l'anunci de l'Evangelí que havia escoltat. Però, que aquesta llavor donés fruit calia, no només l'esforç personal i ascètic del qui fa passos vers el baptisme cristià, sinó que havia de ser obra de Déu, com tot el que afecta a la vida segons l'Esperit.

La fe, per tant, és el primer do que es demana, juntament amb el baptisme, del qual es diu que és «el sagrament de la fe». És el do que Déu dóna al qui és batejat i que aquest rep en ser-li donada la gràcia de la filiació divina. El qui ha esdevingut fill de Déu pel baptisme viu de la fe. Viu de la fe, talment d'un do que ha de fer fructificar, al llarg de la seva vida cristiana, per la seva fidelitat al Pare del cel que, pel nou naixement baptismal, l'ha adoptat com a fill.

La fe, en aquest sentit, és com un pacte de fidelitat entre Déu i el batejat. Déu promet ser fidel com a bon Pare. El batejat promet ser fidel com a bon fill, sense apartar-se dels camins de la fe.

Josep Urdeix

DEL MARTIROLOGI

Memòria de santa Agnès. Noia romana que morí màrtir en la persecució de Dioclecià (any 304) o en alguna de les persecucions anteriors. Poca cosa en sabem, però està documentada des de temps molt antics i era venerada i lloada des d'aquells primers temps. A Catalunya, a causa de la festa de sant Fructuós, la seva memòria litúrgica es trasllada al dia 22 de gener.

SANTORAL I LECTURES

- 20. ✝ Diumenge II de durant l'any.** Sant Fabià, papa (romà) i sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma
 - 21. Dilluns.** Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).
 - 22. Dimarts.** Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV).
 - 23. Dimecres.** Esposalles de la Mare de Déu; sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora.
 - 24. Dijous.** Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església.
 - 25. Divendres.** Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (*Fets* 9,1-22).
 - 26. Dissabte.** Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I).
- **Diumenge** vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setmana breu: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor de Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi favorita», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá marido. Como un joven se casa con su novia, así te desposa el que te construyó; la alegría que encuentra el marido con su esposa, la encontrará tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,5-11)

Hermanos:

Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este le han concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como a él le parece.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,1-12)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea y la madre de Jesús estaba allí.

Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino.» Jesús le contestó: «Mujer, déjame, todavía no ha llegado mi hora.» Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él os diga.»

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua.» Y las llenaron hasta arriba. Entonces les mandó: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria y creció la fe de sus discípulos en él.

▶ Lectura del libro d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema real a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït i prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,5-11)

Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-12)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

MISSA DIÀRIA (LMD)

mà, 236-250) i mr.;
de Mallorca.

Accés al
Breviari

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19.

■ **Dimarts**: He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28.

□ **Dimecres**: He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6.

□ **Dijous**: He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12.

□ **Divendres**: Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18.

□ **Dissabte**: 2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21.

tm.): Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o més

COMENTARI

Els seus deixebles cregueren en ell

Fem un parèntesi en la lectura litúrgica de l'evangeli de Lluc, perquè avui se'ns proposa l'episodi de Canà que ens reporta l'evangelista Joan. I així, enguany, tenim una tercera manifestació de Jesús. Després de la manifestació del misteri de Jesús als mags a través de l'estrella; i després de la manifestació als jueus en les aigües del Jordà a través de la veu del cel, ara Jesús es manifesta als seus primers deixebles en un poblet de Galilea.

Les noces sempre han estat un moment particular en la vida de les famílies. És una ocasió de retrobament enmig de l'alegria i la festa. En aquell casament hi era Maria i també hi foren convidats Jesús i els seus deixebles. És la primera vegada que s'esmenta la mare de Jesús en l'evangeli de Joan, i ho és en un context de revelació.

En el diàleg entre mare i fill arran de la manca de vi percebuda per Maria sobta la resposta evasiva de Jesús. Aquest manifesta que no ha arribat la seva hora. Aquesta hora, en l'evangeli de Joan, és

l'Hora de la passió i de la resurrecció, quan es revela el misteri profund de la identitat divina de Jesús.

El camí vers l'Hora de Jesús està marcat pels signes que ell anirà deixant tot al llarg de la seva vida pública, que ajudaran als deixebles a recórrer el camí de la fe. El primer dels signes és el d'ofrir el vi millor, el dels temps messiànics. Tot brolla de l'aigua disposada en les piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació establertes en la Llei jueva. Aquesta aigua de la Llei antiga es transforma en el vi de la nova aliança. Un vi que, com reconeix el cap de servei, «és el vi millor». Perquè la novetat que aporta Jesús suposa un salt endavant en qualitat.

Així Jesús comença els signes que el duren fins a la Creu i manifesta la seva glòria; i els deixebles cregueren en ell. Aquesta tercera manifestació, dels darrers diumenges, ens mou també a nosaltres a una fe incondicional en Jesús, el fill de Maria, en qui es revela la glòria del Pare.

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 20, a les 11.30 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà, en la festa de sant Sebastià, copatró.

Dilluns dia 21, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral amb participació dels diaques permanents de la Província Eclesiàstica, en la festa de sant Fructuós, sant Auguri i sant Eulogi.

Dimarts dia 22, a les 11 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet en l'inici de la Visita Pastoral el dia de la festa patronal.

Dimecres dia 23. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Dijous dia 24. Al matí, Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

A les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres dia 25, a les 19 h. Presideix la celebració de les Vespres Ecumèniques a la Catedral en la clausura de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

Dissabte dia 26. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Diumenge dia 27, a les 11.30 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès en la Visita Pastoral.

NOTÍCIES

Nadal a la Catedral. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar la Missa de la nit de Nadal i la Missa del dia de Nadal en la que impartí la Benedicció Apostòlica. També presidí la celebració de l'Eucaristia a les 12 del migdia el diumenge 30, festa de la Sagrada Família, i el dia 1 de gener, solemnitat de Sta. Maria Mare de Déu i Jornada de la Pau. En aquestes celebracions estigué acompanyat per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i pels preveres concelebrants. Finalment, el dia 6 de gener, solemnitat de l'Epifania, el Sr. Bisbe auxiliar celebrà la missa a les 12. (Fotografia d'arxiu).

Finalment, el dia 6 de gener, solemnitat de l'Epifania, el Sr. Bisbe auxiliar celebrà la missa a les 12. (Fotografia d'arxiu).

Pregària per la Unitat dels Cristians

—**Pregària unida.** Dimecres 23, a les 21 h, a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

—**Vespres Ecumèniques.** Divendres dia 25, a les 19 h, a la Catedral de Terrassa.

Trobada nadalenca del clergat i els seminaristes.

El divendres dia 28 de desembre de 2012 al migdia Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar el Nadal amb els preveres, diaques i seminaristes a la Fundació Busquets de Terrassa. A 2/4 de 2 va haver-hi la pregària de l'hora de Sexta a la capella. Després compartiren el dinar. El Sr. Bisbe estigué acompanyat per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona.

Jornada de la Família. El diumenge dia 30 de desembre, festa de la Sagrada Família, es va celebrar a cada parròquia la Jornada de la Família, d'acord amb l'orientació donada per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar. A la Catedral, Mons. Saiz Me-

neses presidí la celebració de l'Eucaristia a les 12 del migdia amb participació de responsables de la Pastoral Familiar i de diversos àmbits que la formen.

AGENDA

Curset de lectors. *El servei de llegir a la Missa.* Curs organitzat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i la Delegació Episcopal de Litúrgia de Terrassa. Els dissabtes 2, 9, 16 i 23 de febrer del 2013, de les 10 a les 13 h. Lloc: Parròquia de Sant Pere d'Octavià (monestir) de Sant Cugat del Vallès. Per a més informació i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, c/ Rivadeneyra 6, 7è, Barcelona; tel. 933 022 235 (matins); e-mail: cpl@cpl.es. Recomanat a les persones que fan el servei de llegir les lectures a la missa.

Projecte Raquel. És una iniciativa ja activa a diferents diòcesis per a ajudar les dones que han viscut el drama de l'avortament, acompanyant-les en el dol, ajudant-les a reconciliar-se amb elles mateixes i amb el fill no nascut. Durà a terme un seminari del Projecte Raquel (per a les persones interessades) els dies 1 i 2 de febrer de 2013, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa (c/ Francesc Salvans 62, cantonada Abat Marcet). Inscripcions: Al Centre d'Orientació Familiar «Mare de Déu de la Salut» (c/ Vinyals 47-49, 08221 Terrassa, de dilluns a divendres d'11 a 13 h; tel. 937 337 120; e-mail: delegaciofamilia@bisbatdeterrassa.org. Per a més informació: www.proyecto-raquel.com.

Recés per a les famílies. Dirigit pels PP. Hernán Pereda i Enrique Martín cpcr i la Gna. Maria Lourdes cpcr. Diumenge 27 de gener d'11 a 18 h. Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui; tels. 938 654 496 i 697 840 559.

D'ALTRES BISBATS

Recés. Dirigit pel P. Xavier Català, OP. Diumenge dia 27 de gener, de les 10 del matí a les 6 de la tarda. Lloc: Casa de Betània, c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat. Informació: tel. 933 751 102.

Curset. El Sr. Antoni Bentué, professor de la Universitat de Santiago de Xile, impartirà el curset *Experiència creient del Pare nostre*. Els dilluns dies 4, 11, 18 i 25 de febrer de 2/4 de 12 a la 1 del migdia. Lloc: Centre d'Estudis Pastorals, c/ Rivadeneyra 6, 3r, 08002 Barcelona. Informació i inscripcions: tel. 933 174 858, e-mail: cep@cepastorals.cat.

REMAD MAR ADENTRO

El camino de los cristianos

Cada año, del 18 al 25 de enero, estamos llamados a vivir la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, que este año tiene como lema una breve frase tomada de un profeta del Antiguo Testamento llamado Miqueas, contemporáneo de otro gran profeta llamado Isaías. La frase de Miqueas que es el lema de este año dice: «¿Qué espera el Señor de nosotros?» (Mi 6, 6-8).

Me ha impresionado muy favorablemente la lectura de los textos para este año, confiados al Movimiento de Estudiantes Cristianos de la India, con motivo de celebrar el centenario de su fundación, y al Consejo Nacional de las Iglesias de este gran país. Para cada uno de los días de este Semana de Oración se ofrecen unas lecturas bíblicas, un comentario a estas lecturas, una breve plegaria que resume lo esencial y finalmente dos o tres preguntas que invitan a poner en práctica lo que se ha escuchado en los textos.

El profeta Miqueas exhorta al pueblo de Israel a peregrinar hacia «la montaña del Señor... él nos

enseñará sus caminos y nosotros seguiremos sus rutas» (Mi 4,2). Y como otros profetas de Israel, critica los actos rituales que no hacen una referencia explícita al deseo de una mayor justicia y una paz entre los hombres y los pueblos.

¿Cuál es el camino que hemos de recorrer hoy todos los cristianos, sea cual sea nuestra Iglesia, confesión o denominación cristiana? Los cristianos de India responden así en los textos que estoy comentando: «El camino del discípulo de Cristo es el camino de la justicia, la misericordia y la humildad». La metáfora del «camino» ha sido escogida para unir los ocho días de Plegaria por la Unidad y convertirlos en una acción viva. Es un llamamiento a la acción. En este mismo sentido se sitúa el tema de la décima Asamblea del Consejo Mundial de las Iglesias, que se celebrará este año 2013 en Busan (Corea), cuyo lema reza así: «Dios de la vida, conducenos hacia la justicia y la paz.»

Encontrar a Cristo comporta encontrarle también en los pobres, los marginados, los excluidos de la sociedad. No hay duda de que el Espíritu San-

to está moviendo a los cristianos de todo el mundo a seguir esta ruta. En la India, por ello, la Semana de Oración de este año se está viviendo como un especial compromiso con la suerte que corren los miembros de una de las castas de intocables, los Dalit, a la que —según datos del documento citado— pertenecen el 80% de los cristianos de la India.

«Nosotros, los cristianos, hemos de reencontrar a los excluidos, como los Dalit, y en sus sufrimientos reconozcamos el rostro del Crucificado. El camino que hemos de seguir es claro: estar con Cristo significa ser solidario con los marginados, las heridas de los cuales Él quiso compartir.»

Este llamamiento a ser amigos de los amigos de Jesús es una muy buena manera de trabajar por la unidad de los cristianos por la que oramos durante estos días. Todos los cristianos del mundo estamos llamados a ser amigos de los que luchan contra las discriminaciones y las injusticias. Este es el camino cristiano hacia la unidad.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa